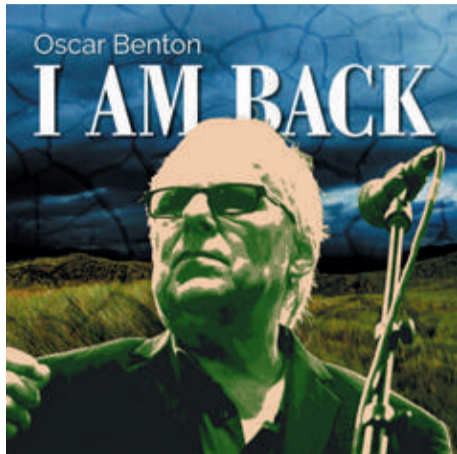

Bluesbreeker

I Am Back - Oscar Benton

Label: Munich Records

Tekst: Paul Scholman

Het is snel gegaan met deze cd, in mijn beleving althans. Ik zag Oscar Benton voor eerst na jaren op 26 augustus 2017 weer eens op de planken staan en hij deed een paar nummers mee met een band geformeerd rond de gebroeders Laporte en enkele gastspelers als Erwin Java. Op zeker moment wordt Oscar Benton als Mystery Guest aangekondigd en daar staat hij dan! Enigszins onwennig, zo lijkt het althans achter zijn grote zonnebril, maar onmiskenbaar Oscar Benton. Een heerlijk Culemborgs kwartiertje staat ons te wachten, terwijl we al getraakteerd waren op heerlijke gitaarduels tussen de Laporte bro's en Erwin Java.

In Nederland staat Benton te boek als een blueszanger, maar niets is minder waar. Een stempel waar hij in de jaren zeventig en tachtig niet meer vanaf kwam als grondlegger met de gebroeders Laporte voor Barrelhouse. In het oosten van Europa gaat Benton door als een popzanger en hij trekt daar nog volle zalen als het moet. Men zingt daar zijn teksten tijdens optredens moeiteloos mee. Zijn internationale doorbraak in 1981 met 'Bensonhurst Blues' verkocht hij ruim 20 miljoen platen. 'Bensonhurst Blues' is geschreven door Artie Kaplan and Artie Kornfeld. Het origineel kwam uit in 1972 op het album van Kaplan Confessions Of A Male Chauvinist Pig. Een jaar later nam Benton het op en is het later in een aantal talen uitgebracht door diverse artiesten. Tevens werd het als soundtrack gebruikt in de Franse film Pour la peau d'un flic. Eén van Benton's opnames is ook gebruikt in de film La Bûche uit 1999.

Benton is Back en eigenlijk is het ook een beetje zo. In 2008 een vreselijke val gemaakt waarbij hij zijn geheugen gedeeltelijk is kwijtgeraakt, raakte hij uit beeld. Hij kwam in een verpleeghuis terecht en vrienden voor het leven bleef Johnny Laporte de man opzoeken en soms ook muziek maken. Daar haalde Oscar ook zijn geheugen een beetje mee terug doordat Johnny elke week met een nieuw geschreven langs kwam en voor te spelen om te vragen wat Oscar ervan vond.

Daar is in mijn beleving een beetje het idee ontstaan om mee te liften op het enthousiasme dat is ontstaan tijdens de opening op Culemborg Blues. Er werd een crowdfunding opgestart en binnen een mum van tijd was het geld bijeen om 'I Am Back' uit te brengen. Nummers om de cd te vullen waren er voldoende. Eigenlijk was het niet eens de bedoeling om deze nummers op cd te zetten, want de opnames waren meer bedoeld als studiemateriaal 'opname techniek'. In het verzorgingstehuis nam Johnny de nummers op en bouwde daar thuis de instrumenten omheen. Johnny schreef tien nummers, twee zijn niet van zijn hand.

Een blues cd is het zeker niet geworden, maar ik ben verrast over de veelzijdigheid van deze plaat. Een bluesnummer, een countrynummer, een popnummer, say no more bedenk het maar. Het ironische I Am Back, alsof Oscar voor de tweede keer de wereld gaat veroveren. Bensonhurst Blues is in mijn oren het juweeltje op de plaat met een hoog Tom Waits gehalte en door het gebruik van de cello's kunnen we dat ook wel zo interpreteren in deze vernieuwde uitvoering. Het jazzy gemompel klinkt lekker in deze. Je wordt na die oase van rust ineens opgeschrikt door 'Like A Howlin' Wolf'. Lekker ingetogen, maar woest gezongen, en toch uptempo. Ik weet het niet anders te omschrijven. Vuige gitaarriffs eronder, lekker smerig. Ze zullen in dat verzorgingstehuis wel gedacht hebben tijdens het opnemen, maar in ieder geval geen kind meer aan Oscar hebben gehad de rest van de dag.

De basisspelers van deze plaat zijn Benton, zang en Laporte - lead gitaar. Erik Schurman - gitaar, bas; Martijn Bosman en JaapJan Schermer - drum; Rob van Donselaar - piano, Hammond, Johnny Laporte, Erik Schurman en Lut Luttik - bas en Laura Nijhuis - backing vocals. Ruben Hoeke doet een zeer verdienstelijke lick op 'Better Stop Cryin'.

'My Heart Skips A Beat' deed me toch onbewust aan Lou Reed denken. Zijn hart klopt ook al een paar jaar niet meer, maar een heerlijk slow zwijmelnummer in die stijl, met een pianoarrangement eronder van Rob Donselaar. 'Fuzz 'n Fight' doet je echter weer overeind vliegen.

Op het laatste nummer 'Old, But Happy' doet Kim Snelten mee met zijn harp. Heerlijk zwaar aangezette bassen vormen de basis van dit nummer op een cd die staat als een huis. De afwisseling maakt het toch dat je hem steeds weer ff op zet. Oscar zijn stem klinkt soms broos, maar soms laait het vuur op tot grote hoogte. Ik vind het een heerlijke plaat, gezegend met een Kerstnummer. Ik had er nog wat aan, die twee feestdagen...